

פְּסוּקִים

Welke men zwerend
of Eydend vint het
lezen der **Taanly**
den zegt.

נכריה יעיד ויעיד א זר נזדים

בשנים

אחריה רב תרומה

Voor dat men de
פרשה *der week begint,*
זegt men

עָזַרְנוּ בְּשֵׁם יי' עֲשֵׂה שְׂמוֹת וְאֶרְוֶן :
הוֹרֵתֵנוּ אִיזְמוֹתֵנוּ וְאֶל שֵׁד יי' דְּבַר כִּנּוּ :
מִזְכֶּה צִוָּה לָנוּ מִזְשֵׁה מִזְרֵשֵׁה קְהֵלֵת
יַעֲקֹב : בְּרוּךְ אַתָּה יי' לְפָנֵינוּ יְיָ הַקָּדוֹשׁ :

Na het vindingen der
פרשה *זegt men*

בְּרוּךְ יי' לְעוֹלָם אָמוֹן וְאֶמֶן : וְאַחַר כֵּן
קְדִישׁ יְהוָה שְׁלֵמָה

Voor dat men de
הפטרָה *der week begint, zegt men!*

וְדַבַּרְתִּי עַל הַנְּבִיאִים וְאֶנְכִי חוֹזֵן הַדְּבָרִית
בְּיַד הַנְּבִיאִים אֲדַמּוּה : כִּי לֹא יַעֲשֶׂה אֱלֹהֵי
יְהוָה דְּבַר כִּי אִם נִלְהֵ סוּדוֹ אֶל עַבְדֵי יי'
הַנְּבִיאִים : אֲרִיִּה שְׂאֵנִי מִי לֹא יִרְאֶה אֱלֹהֵי
יְהוָה דְּבַר מִי לֹא יִנְבֵּא : וְאִישִׁים דְּבַר יי'

in de ^{עבור} dagen in plaats
van 121, תהלה 67. Doch
verdat men deselve
begint zegt men:

לבו נרננה לה נריעה לצור ישיענו:
נהדמה פניו בתורה בזמור זה נריע לו:
כי אל גדול ומוך גדול על כל אלהים:

Na het eindigen der
תהלים zegt men

יתשועה צדיקים מיה מעוים בעת צרה:
יזערום ויפלטם ויפלטם מרשעים
ידישועים פי חסדו:

ואחר כך קדיש יהא שלמה

Vervolgens zegt men
18 פרחים van het jaar
der overledene. Doch
wanneer de jaartijd

בפיה ובצל ידי כפיתיה לנטע שמים וליסוד
אריק ולאמור לציון עמי אהיה:

Na het eindigen der
הפטרה zegt men

ציון במושפט תפדה וישביה בצדקה: פי
מוציון תוצא תורה ודבר ה מירושלם:
צבלי ורני ישבת ציון פי גדול בקרבך
קדוש ישראל:

ואחר כך קדיש יהא שלמה

Vervolgens zegt men
3 תהלים. De eerste
die van den volgenden
dag. De 2de תהלה 49.
en de 3de, תהלה 121

Doch op שיבה in plaats
van dese 3 תהלים. De
תהלים 92, 93 en 111. En

פרקים 18
is, zegt men
van מוסכת שבת
doch
wordt dat men deselve
begint, zegt men

כל-ישראל-יש-לדם-חלק-לעולם-הבא
שנאמר ועמך כלם צדיקים לעולם וירשו
ארץ נצר מושע מועשה ידי להתפאר :

Na het eindigen der
פרקים zegt men

רבי חנניא בן עקישיא אומר רצה הקדוש
ברוך ליכות את ישראל לפיכך הרבה להם
תורה ומצוות שנאמר יי חפץ למען צדקו
יגדיל תורה ויגדיר :

ואחר כך קדיש דרבנן

Daarna worden de
geseget, en endelyk de

כ"י שברך רבעל הבית ולכל מי שפאתו